

Sygn. akt II Ka 271/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Orzechowska
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Sylwii Kiersnowskiej

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2020 r.

sprawy **M. T.**

oskarżonego z art. 279 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 18 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 59/19

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że podwyższa orzeczoną wobec oskarżonego M. T. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności do 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego do kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 271/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 18 grudnia 2019 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 59/19.

1.2. Podmiot wnoszący apelację# **oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego**

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**# **na korzyść**# **na niekorzyść**# **w całości**# **w części**

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia**1.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	<i>uchylenie</i>	#	<i>zmiana</i>
---	------------------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Wywiedziony przez oskarżyciela publicznego zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec M. T., wyrażającej się w wymierzeniu mu za pięć zarzucanych występków – przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk – kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy wysoki stopień społecznej szkodliwości jego czynów i stopień winy, fakt, iż dopuścił się pięciu czynów przeciwko mieniu w ciągu zaledwie miesiąca, kierując się chęcią zdobycia używek: alkoholu i papierosów, jego uprzednia karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, a także wzgląd na cele kary w zakresie oddziaływania społecznego z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	wychowawczych, jakie ma osiągnąć, przemawiały za orzeczeniem względem niego kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut oskarżyciela publicznego okazał się częściowo zasadny.</p> <p>W kontekście zarzutu wywiedzonego przez oskarżyciela publicznego, nadmienić należy, iż przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wówczas, jeżeli z punktu widzenia nie tylko zainteresowanej strony procesowej, ale i ogółu społeczeństwa, orzeczona kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt łagodna, niestanowiąca realnej dolegliwości dla sprawcy. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, czyli niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza zatem znaczną dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw sądowego wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.</p> <p>W myśl regulacji zawartych w art. 53 kk Sąd wymierzając karę, winien baczyć, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy sprawcy, uwzględniać stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu</p>		

czynu, a także mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które winna sprawować kara, jak również potrzeby wynikające z prewencyjnych dyrektyw. Nadto, Sąd ferując wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze powinien zwrócić uwagę na właściwości i warunki osobiste sprawcy.

Odnosząc te uwagi o charakterze ogólnym do realiów przedmiotowej sprawy, nadmienić należy, iż w ocenie Sądu Odwoławczego, nie sposób odmówić słuszności twierdzeniom apelującego prokuratora, iż orzeczona przez Sąd pierwszej instancji kara nosi przymiot rażącej łagodności. W zakresie rozstrzygnięcia o karze, nie mogły skutecznie przekonać Sądu Okręgowego niekonsekwentne i nielogiczne wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Wprawdzie, w treści tychże pisemnych motywów, Sąd Rejonowy przekonywał, iż przy wymiarze wobec oskarżonego kary, w pierwszej kolejności kierowano się przywołanymi powyżej dyrektywami płynącymi z treści art. 53 kk, jednakże analiza okoliczności niniejszej sprawy doprowadziła Sąd Okręgowy do przeciwnej konkluzji. Wszak, jak zauważył Sąd meriti, czyny przypisane oskarżonemu w ramach przedmiotowego postępowania, cechowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości wyrażającej się w nasileniu złej woli sprawcy, całkowitym brakiem poszanowania przezeń dla obowiązujących norm porządku prawnego, w tym sfery własności drugiej osoby. Oskarżony motywowany chęcią zdobycia używek w postaci alkoholu i papierosów, dopuścił się aż

pięciu czynów w przeciągu zaledwie miesiąca, a w czasie ich popełnienia znajdował się pod wpływem alkoholu. Nadto, Sąd pierwszej instancji prawidłowo dopatrywał się okoliczności obciążających M. T., takich jak uprzednia wielokrotna karalność, nie upatrując jednocześnie żadnych okoliczności przemawiających na jego korzyść. Pomimo to, tenże Sąd błędnie uznał, iż kara niewiele przewyższająca ustawowe minimum, tj. kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, jest adekwatna do stopnia winy sprawcy i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, stanowiąc należytą reakcję karną. Zgodzić należy się z apelującym prokuratorem, iż tak orzeczona kara nie spełniłaby swoich celów w zakresie prewencji ogólnej i oddziaływania indywidualnego.

W ocenie Instancji Odwoławczej, przede wszystkim przez wzgląd na stopień winy oskarżonego oraz społeczną szkodliwość przypisanego mu czynu, adekwatną sankcję karną stanowić będzie kara 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Tak orzeczona kara uwzględni cele, jakie powinna spełniać, czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dowodząc jednocześnie braku bezprawności dla zachowań prezentowanych przez oskarżonego. Ponadto, kara ta jest współmierna do stopnia zawinienia sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych i zarazem wystarczająca, by wpłynąć na przyszłe działania oskarżonego i podziałać na niego w ten sposób, by w przyszłości powstrzymywał się od zachowań sprzecznych z prawem.

Jednocześnie, bacząc na całość powyższych rozważań uznać należy, iż orzeczenie wobec M. T.

postulowanej przez prokuratora kary 3 lat pozbawienia wolności, powodowałyby stan rażącej surowości sankcji karnej.		
Wniosek		
Wniosek oskarżyciela publicznego o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu za przypisane mu czyny – na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk – kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz zasądzenie od niego opłaty i wydatków powstałych w sprawie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec częściowej zasadności zarzutu wywiedzionego przez skarżącego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył orzeczoną wobec M. T. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności do 2 lat i 4 miesięcy.		
Lp.	Zarzut	
	Podniesiony przez prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia o kosztach procesu mający wpływ na jego treść.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut prokuratorski okazał się pozbawiony zasadności. Tytułem wstępu nadmienić należy, iż zwolnienie oskarżonego od		

kosztów sądowych za którąkolwiek instancją jest fakultatywne i ocenne, co obliguje Sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania lub opłat byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 1983 roku, wydany w sprawie o sygnaturze akt Rw 529/83). Przyjmuje się jednocześnie, iż przy zwalnianiu oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych nie wystarczy, że Sąd w uzasadnieniu podjętej decyzji przytoczy jedynie zwrot ustawowy wynikający z art. 624 § 1 in fine. Aby rozstrzygnięcie Sądu można było poddać rzetelnej kontroli instancyjnej (gdyby było kwestionowane), Sąd powinien dokonać analizy materiału dowodowego i wyraźnie wskazać na elementy sytuacji rodzinnej (np. fakt posiadania na utrzymaniu wieloosobowej rodziny), elementy sytuacji majątkowej (np. brak zarówno majątku ruchomego, jak i nieruchomości, mających dużą wartość), wysokość dochodów (np. oskarżony lub oskarżyciel posiłkowy jest osobą zarejestrowaną jako bezrobotny bez prawa do zasiłku) – które w efekcie uzasadniają podjęcie decyzji o zwolnieniu od ponoszenia należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd meriti uczynił swej powinności i w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia prawidłowo wskazał z jakich względów zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych. Nie sposób skutecznie odeprzeć

<p>argumentacji Sądu Rejonowego, przemawiającej za przyjęciem, iż uiszczenie przez M. T. opłaty i pozostałych powstałych w sprawie wydatków, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Wszak, jak wykazano w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia - oskarżony utrzymywał się z prac dorywczych, z dochodem miesięcznym eskalującym w granicach 2000 – 2500 złotych, przy czym jednocześnie ciążył na nim obowiązek alimentacyjny w kwocie 1000 złotych miesięcznie. Poza tym, wobec M. T., orzeczono nie tylko długoterminową karę pozbawienia wolności, która niewątpliwie znacznie ogranicza jego możliwości zarobkowe lecz także obowiązek naprawienia w całości wyrządzonych przestępstwem szkód.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek oskarżyciela publicznego o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu za przypisane mu czyny – na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk – kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz zasądzenie od niego opłaty i wydatków powstałych w sprawie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec bezzasadności zarzutu wywiedzionego przez prokuratora, na uwzględnienie nie zasłużył wniosek o zasądzenie od M. T. opłaty i wydatków powstałych w sprawie.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	

3.	Oskarżony nie sprecyzował swojego zarzutu, jednakże analiza treści wywiedzionej apelacji nakazuje przyjąć, iż ten kwestionuje poczynioną przez Sąd ocenę dowodu w postaci złożonych przezeń w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnień.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut okazał się oczywiście bezzasadny.</p> <p>Na wstępie wskazać należy, iż ustanowiony w <u>art. 7 kpk</u> obowiązek dokonania oceny wiarygodności materiału dowodowego w oparciu o wszechstronną, zgodną z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego dotyczy nie tylko Sądu orzekającego, bowiem także odwołujący, podnoszący ów zarzut, nie może ograniczyć się do prostego zanegowania oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności winny być obdarzone jedynie dowody korzystne dla oskarżonego. Ta metoda kwestionowania trafności zaskarżonego orzeczenia nie może być uznana za skuteczną. Obowiązkiem skarżącego każdorazowo jest bowiem przekonujące wykazanie jakich konkretnych uchybień dopuścił się Sąd pierwszej instancji w kontekście zasad wiedzy, w szczególności logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego przy ocenie materiału dowodowego.</p> <p>Tymczasem, na kanwie przedmiotowej sprawy, skarżący</p>		

racjonalnie nie wykazał, aby którykolwiek z powyższych warunków nie został in concreto dotrzymany. Na względzie mieć bowiem wypada, iż sama tylko okoliczność, że oceniono poszczególne dowody, w aspekcie ich wiarygodności, nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego oskarżony, nie jest tożsame ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Rzecz jasna, odmienna ocena dowodów - korzystna dla oskarżonego - jest jego naturalnym prawem, jednakże nie wynika z niej samo przez się, by analiza dokonana w niniejszej sprawie charakteryzowała się dowolnością. Wywody apelującego stanowią jedynie alternatywną wersję oceny dowodów, wobec czego należy je uznać wyłącznie za werbalną i bezowocną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami, wobec czego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia zarzutu obrazy przepisów postępowania. W przekonaniu Sądu drugiej instancji, dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów zarówno osobowych, jak i nieosobowych, które zostały omówione i przeanalizowane w pisemnych motywach wyroku, w pełni zasługuje na aprobatę.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, zaprezentowana przez oskarżonego w uzasadnieniu wywiedzionego środka zaskarżenia, relacja stanowi wyłącznie realizację przyjętej przezeń linii obrony. Wszak, nie sposób zaaprobować gołosłownych przekonań skarżącego, jakoby został on niejako zmuszony przez funkcjonariuszy Policji do przyznania się do zarzucanych

mu czynów, w sytuacji gdy chociażby nie uprawdopodobnił on powyższej wersji zdarzeń, która de facto pozostaje w sprzeczności z elementarnymi zasadami życiowego doświadczenia i w sprzeczności z wskazaniem wiedzy. Oskarżony, nie wskazał żadnego racjonalnego argumentu, przemawiającego za uznaniem, iż to funkcjonariusze Policji skłonili go do przyznania się do winy, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, iż prawdziwość jego słów dowodzi dowód z karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 298). Jednakże prawidłowa interpretacja treści przywołanego dokumentu nie wskazuje, jakoby funkcjonariusze Policji dopuścił się agresywnego zachowania wobec M. T., które miałyby skutkować złożeniem przezeń obciążających dla siebie wyjaśnień, lecz jedynie, iż u oskarżonego, który podawał, że dzień wcześniej pobiła go Policja w lesie, ujawniono stłuczenie kończyn dolnych i pleców. W treści apelacji jej autor wprawdzie przekonywał, iż powstałe obrażenia, oznaczają iż był on bity tępym narzędziem tj. pałąk policyjną, jednakże jest to wyłącznie dopowiedzenie M. T., które nie zostało poparte żadnym obiektywnym dowodem. W ocenie Sądu Okręgowego, na podstawie rzeczony opinii, nie sposób stwierdzić kto i w jakich okolicznościach zadał M. T. ciosy w obrębie nóg i pleców, dlatego też w oparciu o przywołane źródło dowodowe skarżący nie mógł skutecznie zakwestionować oceny dowodów, jaką prawidłowo przeprowadził Sąd Rejonowy.

W tym miejscu marginalnie dodać należy, iż Sąd Odwoławczy nie znalazł żadnych obiektywnych podstaw, dla których wskazani przez oskarżonego w treści apelacji

<p>funkcjonariusze Policji – jako osoby zaufania publicznego, rzetelnie wykonujące obowiązki służbowe – miałyby zeznawać niezgodnie z prawdą, tylko po to, by w ten sposób obciążyć M. T..</p> <p>Puentując tę część rozważań wyraźnie dopowiedzieć należy, iż słusznie Sąd Rejonowy dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, które ten złożył w toku postępowania przygotowawczego. Wówczas, oskarżony przyznał się do winy i jednocześnie opisał przebieg wydarzeń z jego udziałem. O wiarygodności pierwotnej relacji oskarżonego przemawia nadto fakt, iż ta jest zgodna z pozostałą częścią uznanego za wiarygodny materiału dowodowego.</p>		
Wniosek		
Wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec bezzasadności zarzutu oskarżonego na uwzględnienie nie zasłużył wywiedziony przezeń wniosek apelacyjny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 18 grudnia 2019 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 59/19.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Ze względu na kierunek zaskarżenia orzeczenia przez prokuratora, przy jednoczesnym braku zasadności apelacji wniesionej przez oskarżonego i braku przesłanek z art. 440 kpk, Sąd Okręgowy w części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 18 grudnia 2019 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 59/19.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wobec częściowej zasadności zarzutów prokuratorskich, zaistniała konieczność zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie orzeczonej w pkt I kary.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	<p>O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 636 kpk w zw. z art. 627 kpk.</p> <p>Za zwolnieniem oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych przemawiają jego względy rodzinne, majątkowe i wysokość dochodów. T. T. został skazany na długoterminową karę pozbawienia wolności, wobec czego zostanie pozbawiony możliwości zarobkowania.</p>

7. PODPIS